

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłat,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłat
Wšědne dny;
Džěń pak swjatý,
Duši datý,
Wotpočni ty.

Z njehjes mans
Njeh ći khmar a
Žiwnosć je:
Žiwa woda,
Kč Bóh poda,
Wotkřeć će F.

• Sserbske njedźeliske lopjeno. •

Budyšin

17. haprjeje 1927

Bauhen

Čištćež a nakład Šmolerjež knižicizkownje a knižarnje sap. družst. s wobm. rač. w Budyšinje.
Wutħadźa lóžbu ħobotu a plaću bértlětnje 78 stotnych pjenjeřtow.

Jutro.

Knjes je stanył wot morwnych, Knjes je sawěscze stanył; tak řu řo njelicřomne řnył řřeřeřřijanoř džęńřa rano přři řwitanju ř njewuprajomnej wjeřeloscřu strowili, tak pokasacř ħřnjjo wjeřele nad přřewinjenjom řmjercze přřes našřeho Knjesa řesom řhryřta. Knjes je sawěscze stanył, njedřrbi to teř řařořř našřeho wjeřela, wobřah našřeho řiwjenja ħřcř? Knjes je sawěscze stanył, to je to wuřnacze, řiř nař řjednocři se wřřěmi řřeřeřřijanami na řwěcze, toħodla dřrbi w nař řařo řiwe ħřcř jako wuras našřeho řřeřeřřijanřřeho duřa, řiř pŃta tutu jenu řwjatu řřeřeřřijanřřu zřrřkej našřeho wěřnwuřnacřa, řiř řo natwari nad tutym wřřřanjom: Knjes je sawěscze stanył. řřtoř je ħdŃ ras jutrowne ranje w naranřřej, greřřkej zřrřkwi, řař mōřemŃ to na přřiřřad we Drjeřdžanach, přřeřwřł, řon wě, řařřa řiwa mōř w Bořej řřuřřije na wřřiřřř wuřdže přřes tute řřowa. řař wěřnosć, řo je Knjes řesuř stanył wot morwnych, mōře, dřrbi nař wřřěř přřeměnicř, řaħoricř a řwjeřelicř. — A ħdŃ ras pohladřř na řtare a nowiřře jutrowne řpěwŃ w našřřiř řpěwřřřiř, řřto tam ħewřł namalřř, ħacř wulke jutrowne wjeřele? řař ř a m ř n e wjeřele dže přřes z ř k e řřeřeřřijanřřto na džęńřniřřim dnju, wjeřelřřo řařřincřjeja něřř řařo řpěwŃ a řiturgije, ħacř w pōřřnem cřařu je řwowej řřudobu našřřiř ħřěřow dla, řiř řu řesom řhryřta, Bořeho řsyna, na řřiřř přřiřřiře. Něřř, ħaj něřř řměmŃ přřod našřeho wutrobneho rořřacřa řnjecř we wěřřocři, řo njeje wot nař morřjenŃ řbōřniř w řmjercři wōřřař, ale řo je stanył wot morwnych a řo je po Bořej njedowuřřědženej woli nař ř dobom wumohř wot wřřiřřřiř našřřiř ħřěřow, řo je nam Boři řař

řařo wotamřřŃ, řař tamnemu řřōřřniřej, ħdŃ wěřimŃ a řo wjeřelimŃ na nim. — Tuto wulke jutrowne wjeřele řěcři ř nam teř ř našřeho džęńřniřřeho, drje wřřěm řnateħo řeřřa pola řwj. Mateja na 28. řawje wot 1. ħacř 10. řřřřřřři: . .

řař tu pŃtnjeřř a řřřřřiřř pŃwje njewobmjeřřowane jutrowne wjeřele, tu řřřřřiřř najpřjedŃ bojařřiwe a řřařořcřiwe, potom pak řař řara wěřře řawořanje: Knjes je stanył! A mŃ? Njeř ř wutrobŃym řalleluja řřōncři našřa duřřa! Přřetoř to je našř řřōřřř a našřa nadřřija, dřrbi ħřcř našř řařořř řa nowe řiwjenje.

Knjes je stanył — našř řřōřřř a našřa nadřřija! řař řřto ħŃ našřa wěřa ħřa ħjes toħo? ře řař řař řawoř pŃaji: njeje řhryřřuř stanył wot morwnych, to je našřa wěřa řnicřomna; a mōřemŃ přřiřřařicř: ħdŃ ħŃ to řař ħřō, našřa wěřa njeřŃ řěpřřa ħřa, ħacř něřřařřa pōħanřřa. řdže ħŃ to ħřō přřewinjenje řmjercze přřes wěřu? A to runje je tola našře wulke wjeřele džęńřa jutrowniřřřu, řo ř wěřřocřu wěřmŃ, řo mamŃ ruřřowanje ř ruři wěcřneho Boħa, řo je řmjercř řa wěřiweħo cřřowjeřa přřewinjena, řo je řmjercř řa řřeřeřřijana wotħŃta. To dawa nam mēřto bojořcze řřōřřř řiwjenja, řiř na nař cřařa. řař řařřeřŃe nowa nadřřija do našřeho řiwjenja a řařřeri ħjesdžakŃocř a wōřřřdu, řiř přřiřřdžetej do řař nēřřořřeħo řiwjenja jako njelubej ħořcřej; nadřřija pak njeřřaħanibi, řař řawoř pŃaji. řař nadřřija a nowe řiwjenje, řotry rořdžěl mjes nimaj? řadŃŃ drje njeje; a řař přřiřŃeře nam jutrowna wěřnosć wřřo, řřtoř řřeřamŃ, přřetoř nadřřija dawa nam přřeřo řnowa nowŃ pohoř ř džěku. — Knjes je stanył — našř řřōřřř a našřa nadřřija! WřřazŃ njetřeřařř bojařřŃe řo pŃařřeřč, řřto ř tobu ħudže řwōřiřř

hrěchow dla, ale wěšć, Knjes je žiwý a my dyrbimy s nim žiwi bncz; kmjercz wjazn njeje hrěchow mřda, ale Bóh je we swojej wulkej hnadze hrěchi wot nař wřať a s nimi kmjercz. Tuto spósnacze dyrbi na tebe podomnje skutkowacž, kaž na Marju nascheho tekřta. Kaž hlóž jandzela tak dženska hiřće swojate piřmo a zyrkej Knjesa Khrřtuřa tebi pschpowědatej wulki jutrowny džiw, so by ty wušćoľ spěřćnje s rowa a wřćitkim ludžom powědať wulke skutki, kiž je Knjes ćiniť swojim wotrocžkam.

Tak budze tuta jutrowna nadzija, tuta jutrowna wjeřekosć woprawdze nam se řaľořkom noweho žiwjenja. To řeka džěn jenož w tym padze, hdnž je w nař tak řakorjenjena, so řa nař řyřła žane dwělowanje wjazn móžno njeje, so jenož s tym Sbožnikom, kiž je wot morwnych řtanýř nasche dla, móžemy žiwi bncz a wostacž; njeřměřć řbožnosć, kaž jich wjele wořebje w nařćim czařu pschezo s nowa řpřta, na hinařřche wařćnje řpřtacž; hewať mjenujřn ju řenje njemóžěřć namařćacž. Tohodla dyrbi řa nař řapocřatť wřćeho bncz řłowo: ja řym žiwý a wy dyrbicze tež žiwi bncz. řenož hdnž to prawje dopóřnajemy, móžemy řo nadzijeć, jutřn prawje dorosumicž. řiwjenje nascheho Sbožnika dyrbi na nař wıdžomnje řkutkowacž, dyrbi nař tu na řemi wutorhncž s nascheje řjesdžatnosće a nař ćinicž nownych cžłowjekow, kiž řpohladuja ř wěćńemu namřewřtwu, kiž je něťko jich.

To pať, a to řy hižom řpřtnýř, lubn řřćeřćijano, to wřćitko je nam nown řorjad žiwjenja, hdnž jenož ras hladařny na žiwjenje, řařćež řmy hać dotal wjedli, řnadno we wřćeje řwěťnej cžěřći a tola řjes nusneho řřćemřřlenja a wořebje řjes nusneho řřćlenja na nascheho Sbožnika. A tomu pať mam řprajicž, so dyrbi džěn něťk řunje nawopať bncz; wot řřćlenja na to, so je Sbožnik řtanýř wot morwnych, dyrbimy řřćinč s tomu, so nicžo druheho nam njemóže tať wařne bncz, řaž řunje to a so tohodla řo radn toho abo tamneho wřdamn, hdnž jenož jeho řej wobřhowamn a pschezo bóle s nim řarosćem. A řřći tom wřćem dyrbimy pschezo wřćežo hladač na czařn řřenjeho řřćeřćijaniřtwu, na tnych, kiž hiřće njeřpóřřednje řtejachu pod wliwom móžneho jutrowneho džiwu. Wot tnych dyrbimy wulncž, wot nich dyrbi řřćřćeřćka wěćńeho wohnja řřćeńcž na nař, na nař tať řjeswohniřn czař, to řeka wohnjow je w nařćim czařu dořć a nadořć, ale wohnja wěćńeho žiwjenja a Božeho ducha je jenož maľo. To, řćtož w nařćom czařu pschezo s nowa řapali, je wohen řwěťneho rosweřbelenja a řwěťneje cžěřće; to wřćo je řoro wěćńe a njeřjeřte žyle řaduřřň. Řěđko hdn ras cžłowjeka řřćeřći, kiž wě, cžohodla je žiwý, kiž se wřćemı mozami jenož džěla řa dobre a Bóřřte, řaž to Bóh wot nař řej řada; a hdnž ředžbujeřć na to, řćtož jeho řobucžłowjekojo, řnana tež ty, ř njemu prařa a wo nim řřćla, to drje wjele řweřelazeho njenamařařć. Tu widžišć, řať dyrbi řo nasche žiwjenje w jutrownem duchu wobnowicž a wote dnja řřćeměńicž. Njeřpřarařař-li řo wo to, řokařařć s tym, so njeřřn jutrowne řawoľanje řražniřka s wyřćořeho řtoľa řřćřćaľ, so je wón řa tebe podarmo woľať. Njeřćaľo řo mi řicžicž, řelko jich tať je, kiž řenje njeřpóřřćhaja na hlóž řwojeho Sbožnika. Tola nař njeřmě to wotřařćicž, mn řzemn s žylej wutrobu řokřćhacž pschezo jenož na te řamřne řłowa: Knjes je řtanýř, a po tom řzemn řo řłozicž. Tutoho Knjesa řzemn řpřtacž a řřćes njeho žiwjenje, so řřćinčžemn won s nařćich hrěchow řřćes njeho, so njewořřtanjemn morwi, řřćetož tařćich Sbožnik a Knjes napořřledť řřćeřćacž njemóže. řladajmy řo tohodla, so njeřn jutrowna řwěža řenje w naschej wutrobje hařřnyřla.

Tuž řej ras wobřladaj žiwjenje, kiž nařć tekřt, nařć jutrowny tekřt, řóždemu řřćeřćijanej, řóždemu cžłowjekaľ měřto toho, řćtož řmy hewať řwucženi, řokařa. řwoje žiwjenje dyrbi bncz wot něťk řtajne řřćhipowěđanje Knjesa řesuřa cžłowjekam, kiž řu tařn hlóđni a laćni po jeho řłowach a po jeho trořće. Tuž řhodž w jeho lubořći, so namařa wón w tebi řwóř wuras. řřozuj řo wo cžřite řřćle, so budze drařta řwojeje duřće tež tařka běľa, řaž tamna jandzela, kiž je řamjeń wotwalit, řnamjo nam řa to, so je nam puć wurubann řřćes row nařćich řožadořćew ř řtawanju nascheje duřće tu a tam we wěćńořći.

řesuřa řzemn tež mn řłoncžnje wohľadacž, tež nařća nadzija je, so jeho řonu řřćeřćimn w tamnej řalilejřkej, hdnž řudži řiwnych a morwnych. řdnž pať to řzemn, dyrbimy řo řahe na puć podacž. řaj řahe dyrbiřć řtawacž, hdnž řzemn jutrowne rařře řerja widžecž, řahe dyrbiřć řtawacž, hdnž řzemn řonu řo wobdžělicž na wěćńem řtawanju, řahe dyrbiřć to ruķu toho řapřćimncž, kiž je prařit: ja řym řtawanje a žiwjenje, řćtož do mnje wěri, budze žiwý, hać řunjež, móžemy tež prařicž, hdnž wumřje, a řćtož je žiwý a wěri do mnje, tón nihdn nanihdn njewumřje. řćtož je žiwý a wěri do mnje; řřćřćiřć to, lubn řřćeřćelo? To je tebi prařene řwřatu jutrownicžku, so by namařať tařte žiwjenje we wěřje do řtanjeneho Sbožnika; to je tebi prařene, so by řo řyřła tebi řyřćo, wo tařte žiwjenje řo řřozowacž. ře hižom ras czař na řwěće bñľ, so řu řo cžłowjekojo daľoľ a řćeroľo řřozowali wo tařte žiwjenje, wjele s tutoho czařa je nam wostalo, wjele poniřnosće a wjele wutrobneje řokornořće, ale řwěť tutomu czařej řeka cžemn řřjedžn wěť. řak řwěť řyřća cžini řwěťke a jařne cžemne a cžmowe, a tomu, řćtož je cžemne, njemóže wřćať dacž řwěťkosć a jařnořć. řak je nařć czař tež jařnořć nascheho Sbožnika řatamaľ a řapřć a řej wřćřće wařit řamřnu řjesřbožnu cžemnosć džěći tutoho řwěťa. To řo tebi praři řwřatu jutrownicžku, so ras řej řřćemřřliřć, řelko tařćeho morweho řwěťneho ducha je hiřće w tebi, so pať spóřnajěřć, so je řwoje powoľanje, to wřćo řřćewincž řa tebe a řa druhiřć a tať řo wušćacž s tomu, kiž je prařit: ja řym žiwý a wy dyrbicze tež žiwi bncz! řzemn tež ty? řženřa je wot Boha řožohnowann džěń, džənřa móžěřć řlucž namařacž s žiwjenju, hdnž wohľadařć řesuřa Sbožnika w jeho řrařnořći a dařć řo wot njeho řřćewincž, so řrocžišć wot něťk řa nim!

řaj, duřća, řořběřni woczi!

A toho wohľadaj,

řotřnž řo s rowa wřćež,

A jemu řhwalbu prař.

řwóř Sbožnik s rowa dže,

řež tebe řbudžicž řze,

řo řońdžěřć s njeřjeřkam,

řoh' budžěřć widžecž tam. řamjeń.

R. w R.

řalećo — řutř.

Duchownn řrummacher řřćinčze ras ř řonje, řotraž bě řara tnyřna a řrudna w řwojej wutrobje; tnyřeřće řo s tym prařćenjom, hać je pola Boha hnadu namařaľa. řrummacher ju trořćtowařće, jej řěćo wo řlubjenjach nascheho Knjesa, řotřnž je řřřoznnych a wobčěžennych ř řebi woľať a hrěřćnikam wodařće hrěchow řřćinjeřć. Ale řane trořćitne řłowo nočžnyřće wobohej řoľoženja řřćinjeřć.

Duchownn řřaže a řtupi ř woknu a hladařće won do řahrodn, w řotřeř řněř wřćitko řřćiřnyřařće; řeťki běćhu

Jutrowne kraŕne, ibózne, wéczne wjeŕele!

Stóŕ: Za Knjeze, dŕat Czi dawam.

Nasch Knies je s rowa stanył,
Ze stanył se ŕmjercze!
Nasch njepŕheczel je panył,
Ze pŕchichol t hanibje —
Eso wieŕel w ŕwojim Kniesu
Ty, duŕcha wérjaza!
Czeŕcz jeho nima mjesu,
Som' ŕkuschy thwalba wscha!

Œdŕe ha je wjetŕcha radoŕcz,
Œdŕe wjetŕche wjeŕele?
K njom' duŕcha noŕu ŕadoŕcz,
Som' diafowacz ŕo chze,
Wóŕi ŕbózniko, tał ŕwérny,
Eŕny „ja naŕ“ czeŕpil wscho —
Ty, Jesu, ŕerŕhta mérny,
Nasch wéczne kralestwo!

Nétk duŕcha moja wysła,
Ma ŕbózne wjeŕele!
Eŕny wumohł mje se styŕta —
Se ŕmjercze wéczneje.
Kak hiŕche moht ŕo rudŕic?
Wiŕhed ŕmjerczu czeŕjetacz?
Ty twojich njem'zeŕch ŕudŕic,
A thudnych ŕatamacz.

Kak ibózny ŕym we tebi,
Ty, Jesu, kn mi wscho!
Wiŕhez bliŕche czeŕni mje t ŕebi
Ty, moie bohatswo!
Eŕny nutŕthód mój do raja,
Do paradisa tam!
Wiŕche Boŕe dŕęczi dŕéja
Wiŕhes tebe t njebeŕam!

Mój Jesu, moje ŕboŕo,
Nétk ja Cze wécznye mam!
Mój Knieze a mój Boŕo,
Czi czeŕcz, dŕat. thwalbu dam
Sa wéczne wumóŕenje
Se wscheho hubjeŕstwa!
Tyój lud nétk horje czeŕnje,
Tam, hdŕez Cze wécznye ma!

Law s ŕudy je nétk dobył,
Kral ŕwjeczi dobyczel!
„Sa naŕ“ je w ŕmjerczi pobyt,
Nam dawa ŕiwjenje.
Kaj Boŕi wotewrieny
Ze nétk, tón ŕamknjeny,
Se ŕmjercze wumóŕeny
Ze lud, tón ŕhubjeny. —

O to ŕu kraŕne ŕkowa:
Bóh wéczna luboŕcz je!
Nasch Knies naŕ ŕbudŕi s rowa!
Nóŕ mréje, ŕwétlo dŕe!
Mny ŕmy nétk Boŕe dŕęczi
Wiŕhes Kniesa Khrystuka!
Nam wéczne ŕkónzo ŕwéczi,
Bóh ŕwój lud lubo ma!

Bóh je ta wéczna luboŕcz,
Nam Eŕny póŕlał je,
So méte wécznu ŕbóznoscz
We jeho kralestwoje.
Wiŕhe wérne dŕęczi Boŕe
W Kniesu Jesuŕu!
Nétk mamny wéczne ŕboŕe
Wiŕhes jeho ŕakŕuŕbu!

J. B. w. R.

wsche bjes kopjenow a próŕdne hałosny ŕchtomow dnrkotachu we
wétŕje, kotrnŕ s polnoŕny dujesche. Khrwilku tam ŕtejo mjel-
cŕesche, ŕkóncznje rjekny: „Ci, kajke hubjene ŕchtomny macze
dha wy we ŕwojej ŕahrodŕe?“

„Hubjene ŕchtomny?“ wopraŕŕha ŕo thora.

„Nó haj!“ ŕnapŕhecziwi Krummacher. „Wiŕhitke ŕu
tał nahe a ŕuche a tykaja hałosny a hałožki kaŕ thoscheŕa do
powétra! ŕane kopjescho, ŕane jabluŕo, ŕana ŕlowka w znyej
ŕahrodŕe! Cŕohodla njedacze je wiŕhitke wufopacz?“

„Ale, knjes duchowny! Kak móŕecze tola tajkele powje-
dacz! Ze tola ŕyma! Hdny naléczo pŕchindŕe, ŕo wiŕhitko
ŕaŕo ŕajeleni a nasyma pŕchinjeŕe potom plody! Nasche ŕcto-
mny njeŕŕu tola hubjene!“

Krummacher pŕchistupi ŕaŕo ke thorej, a rjekny, je ŕhut-
nje do wóczklow hladajo: „Ma ŕchtomny ŕo wy wuŕtejicze, luba
knjeni, ale na ŕo ŕamu niz! Teŕ we waŕchej wutrobje njeje
nétkle ani kopjena ani najmjénŕŕehego ploda. Tu je teŕ ŕyma
kaŕ wonkach w ŕahrodŕe! Ale njewérice dha wy, ŕo móŕe tón
ŕwérny Bóh, kotrnŕ wonkach w pŕchirodŕe cŕini, ŕo naléczo
pŕchindŕe, teŕ we waŕchej wutrobje nowe naléczo ŕbudŕic a
nowe ŕiwjenje? Nimacze wy Bohu ŕaneje dowérny? Ze
wón hdny dopuŕŕczil, ŕo jeho dŕęczi, kotreŕ ŕo t njemu wo-
pomoz wołachu, w ŕymje ŕahinychu?“

ŕona mjelcŕesche, ŕo hanibujo, ŕkóncznje rjekny: „Wy
macze prawje, lubny knjes duchowny! Wy macze prawje! Za
bých małowérna. Za chzu cŕafacz! Naléczo wécze ŕaŕo
pŕchindŕe!“ —

A wono bu jaŕne we wutrobje, w kotreŕŕ bē to tał cŕēm-
no bylo. —

Naléczo je ŕaczahnyło ŕnowa do kraja a napina ŕwoje
mozny, pŕcheménicŕ draŕtu ŕymy do pnyŕneje draŕty nalétneje.

Wonkach w pŕchirodŕe je naléczo, je teŕ w twojej wutrobje
naléczo? Ze teŕ w tebi a s tobu ŕo ŕtał nalétni, ŕo ŕtał ju-
trowny dŕiw? —

A woni dóŕtachu prénje myto.

ŕhto to? Nó, tamni Altorfŕy, kotŕiŕ na to wupiŕane
praŕŕenje wo myto tu jenicŕŕny prawu wotmołwu dachu.
Kheŕor Korla V. bē do Genta pŕchicŕahnył a jemu tam hoł-
dowachu. So by tuto prawje rjane bylo a néŕŕto woŕebite,
bu ŕjawnje tuto praŕŕenje ŕtajene: „ŕhto je najdokladniŕŕi,
najlėpŕŕi, najwjetŕŕi troŕŕt ŕŕheŕczijana?“ So bychu na to
wotmołwu dali a ŕebi myto dobyli, pŕchindŕe jich wjele do
mėŕta. Eŕwoju wotmołwu pał njedachu ani ertnje ani
piŕnje, né pŕchedŕtajichu ju na pŕchihotowanym mėŕtnje jało
hru. Altorfŕy nétk wotmołwichu: „Horjeŕtacze wot morwny
je tutón najdokladniŕŕi, najlėpŕŕi, najwjetŕŕi troŕŕt ŕŕhe-
ŕczijana.“ Tohodla pŕchedŕtajichu cŕerpjenje, wumrécze, ho-
rjeŕtacze Khrystuŕowe, kotreŕ je se ŕakladom nascheho horje-
ŕtacza. A hlaj, woni dóŕtachu prénje myto.

ŕhto bychu domach powjedali.

Nėhdŕe piŕche duchowny, ŕhtoŕ je hódno roŕpominacz, ru-
nje w jutrownym cŕaŕu:

Za chnył wjedŕecz, ŕhto ŕu czi, kiŕ bēchu na tamne jutry
do Jerusalema je wscheŕ móŕnych krajom pŕchichli, domach
ŕaŕo domoj pŕchichedŕŕŕi powėdali. Bych ŕebi pŕŕał, ŕo by
jedny s nich néŕŕto wo tym napiŕał. Woni wiŕhitny ŕu tola
dnyrbjeli něhdŕe tałe domach roŕprawjecz.

„Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ bē profeta, wulki a
móŕny w ŕłowach a ŕlutkach a kotrnŕ je do prėdka prajil
wiŕhitko, ŕhtoŕ je potom na njeho pŕchichlo.“

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ templ se ŕchtrykom mje-
cŕesche a tym, kiŕ pjenjeŕny wumėnjowachu, blida powalesche,
a tola njeŕwėri ŕebi niŕtón, ŕo jeho dótknycz; jeho pytachu
po nozach, jeho pał tola hałle jimachu, jało wón jim ŕam
dobrowólne do puczja ŕtupi.

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ je ŕwojim ŕłowom tyŕa-
zny tyŕcheny wutrobow troŕŕtowasche, kotrnŕ bu tyŕkazam se
pomoznikom, tyŕkazam to jene, ŕhtoŕ nuŕne; a jeho ŕu tola
jeho ŕlowa dla a jeho ŕwėdczenja dla pŕched ŕud ŕtajili.

Za ŕym muŕa wohladał, kotremuŕ njemóŕesche niŕtón
wotmołwicŕ, jało ŕo praŕŕesche: „ŕhto mjes nami móŕe mje
hrėcha winowacz?“ — a jeho ŕu tola ŕaŕudŕili.

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ znyke ŕwoje ŕiwjenje na
to nałožil, lud wuŕwobodŕicŕ s noŕny ŕmjercze — a ŕa njeho
wumėni ŕebi lud tola mordarja a rubjeŕnika, s mjenom Ba-
rabaŕ!

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ ŕo cŕaŕ ŕwojeho ŕiwje-
nja wupokaja jało knjes nad ŕiwjenjom a nad ŕmjerczu, jało
knjes nad mozami pŕchirodny, jało knjes nad duŕchemi, ducha-
mi a cŕėkami — a jeho ŕu tola s mordarjomaj t ŕmjerczi nje-
wólniŕa ŕatamali a na drjewe haniby pŕchibili!

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ cŕinjjesche, ŕo ŕlepi wi-
dŕachu, ŕo thromi thodŕachu, wuchi ŕkuschachu, němi rėczachu,
ŕo bychu wobŕŕdnjeni wuhojeni, ŕo morwi ŕtawachu — a jeho
je tola tón lud, kiŕ bē tole wiŕhitko wohladał, na ŕŕiŕu ha-
nik: „Eŕny-li ty Khrystuŕ, ŕtup s ŕŕiŕa dele.“

Za ŕym muŕa wohladał, kotrnŕ tyŕch ŕwojich njewupraj-
nje lubowasche — a jeho ŕu tola jeho wuczomniŕny wopuŕŕ-
czili, haj, jedny jeho ŕapre, a jedny jeho pŕŕeradŕi. Za ŕym
wohladał muŕa, kotrnŕ je pŕhecŕėpil wiŕhitko, ŕhtoŕ tu na
ŕwėczje je do haniby a ŕmėcha a bolosczje, do tyŕŕnosczje wu-
trobny a duŕche, do martrow a krjudowanja, kotrnŕ je pŕŕe-

czerpił, i chcióż może jenoż Bóg, i chcióż może jenoż człowiek pšheczerpicz, a to wschitko, hacž runje njebė niczo, a teŝ to najmjeńsze niz, sawinował, hacžrunje ani prošcha winy, ani ičžena winy a hrėcha na ŝebi njemėjesze.

Ŝa ŝym muŝa wohladał, kotryŝ je ŝywny był kaŝ jandžel, kotryŝ je wumrėł kaŝ mordar a ŝłótnik, nė kotryŝ je wumrėł jako Bóg! —

Zyrkej a stat.

Staropruska zyrkej je sa kónz haprleje ŝwoju generalnu synodu powołała. Tuta smėje ŝo mjes druhim sabėracž se pomjenowanjami zyrkwinskich wŝchnošczow a ŝastojnikow. Sa to njepšchihódne mjeno „Generalsuperintendent“ namjetuje ŝo „evangeliski biskop.“ To staroŝchesczjianske mjeno „biskop“ postupuje potajkim bóle a dale w evangeliskich zyrkwjach. A czechodla to teŝ njedyrbjało, hdyŝ wono tola pohadŝa se stareho abo prėnjeho ŝchesczjiansstwa, w kotrymž teŝ našcha evangeliska zyrkej korjeni, kotraž je tola hiŝo we cŝaŝu reformazije ŝwojich evangeliskich biskopow mėła, hdyŝ teŝ niz w kraju reformazije, w Sakŝej, pał tola w polnóznich krajach, kotreŝ ŝo hnydom pšchi spoczatku reformazijskeho hibanja reformaziji pšchisamknychu a teŝ nėtkle hiŝcze te kraje ŝu, w kotrychž ma evangelisko-lutheriske wėrywujnacze ŝylnu pšchewahu. —

Turkowska je drje pódla Ruŝowskej tón kraj, kotryŝ je ŝo i pšchewrótom poŝlednich lėt najbóle pšchemėnik. Hacž do ŝandženeho lėta bė njemózne, ŝo ŝo mohamedanska i njemohamedanom woženika. Se 4. oktobrom 1926 bu tutón hacž ŝem njepowalny ŝakon ŝbėhnyeny, ale hacžle nėtkle je ŝo prėnje tajke ŝwėrowanje ŝtało. Njech teŝ ŝakon tajke mėšchane mandželstwo dowola, w mohamedanskim ludu woŝtawa stare, we mohamedanskej poboŝnošci ŝakorjenjene waŝny, dale ŝylny; mėnjenje je te, ŝo njebudŝe do zŝla ženje licžba tajkich mėšchanych mandželstwow wulka. S wjetŝcha, tak mėnja, dondŝe to ŝ pšhestupjenju wėry, prjedny hacž tajkemu mėšchanemu mandželstwu. —

Do Indijeje pytaja ŝo ŝchesczjianske wuczerki. ŝwedski miŝionar Söderström je duŝy i Indijeje do ŝwedskeje teŝ w Lipsku pobyl a tam rosprawjal wo ŝulŝkej nuŝy holzow a žonŝkich Indijeje. Naŝche ŝakŝte miŝionstwo je miŝionar naleŝnje prošyl, ŝo by ŝo wo to starało, ŝo by jich prawje wjele miŝionŝkich wuczerkow do Indijeje ŝchło a tam pomhało tutej nuŝy wotpomhacž, našche miŝionstwo ma dŝe tola hiŝo dŝelaczerjow tam w Indijej. Haj: žně ŝu ŝrale, ale dŝelaczerjow je mało.

Mexiko je pšchezo hiŝcze w roŝtorje i romŝko-katolŝkej zyrkwju, tola jednaja w tuchwilu. S tym ŝo ŝaŝo politika cžini. Mexikanski preŝidenta by ŝo rad ŝjednał, ŝo by tak ŝwoje ŝtejniŝcze a tak doŝyła ŝtejniŝcze Mexika pšchecziwo ŝjednocženym ŝtatam Polnózneje Ameriki poŝylnik. Romŝko-katolŝka zyrkej drje pał do mėra jenoŝ ŝwoli, hdyŝ jej Mexiko wėŝte prawa pšchipoŝnaje.

Wŝchelle i bliska a i daloka.

„Jutrowna ŝrijeda“ budŝe ŝaŝo „ŝerbski dŝeń.“ „Maczi-za ŝerbska“ pšcheproŝhuje ŝerbow do jutrowneje ŝromadŝiŝny w ŝerbskim Domje a wječor wuhotuje ŝo we „Kronje“ wulki ŝerbski konzert.

„Sakŝe hłowne miŝionŝte towaŝtwa“ ŝhromadzi ŝo ŝrijedu, 4. meje, w Drjeŝdžanach w domje ŝchesczjianskeho towaŝtwa młodŝenzow. Dr. Schlunk-Hamburgski, direktor miŝionŝtwa, a inspektor miŝionŝtwa Weizhaupt-Lipsčžanski budŝetaj pšchėdnoŝchowacž.

„ŝerbski ŝaŝnik“, delnjołuŝiŝki tydŝenik, wojewja we ŝwojim 14. cžihle kėrluŝch „Gethsemane“ i podpikmom „Mato Kóŝnyk“. A tomu naŝpomni potom, ŝo tutón hiŝo dolhe lėta w Polnózneje Americy pšchewywa, ŝo pał njeje ani ŝerbski wótŝny kraj ŝabyl, ani teŝ macžernu rėcž. W tutej ŝpėwa a wujnawa ŝwoju wėru do ŝesuŝa, ŝwojeho ŝbóŝnika. To je nam wjeŝele a radoŝcz, druhim je to wobŝkorŝba, ŝo ŝabnychu macžernu rėcž, a i njeje teŝ huŝto doŝcz. modlenje.

„Augustusbad“, „Krajne towaŝtwa ŝa ŝnutŝtowne miŝionŝtwa“, je w ŝwojim wuŝtawje „Augustusbad“ pola Radeberga pšchiprawilo wuŝtaw ŝa dŝeczi, kotreŝ ŝu na wutrobu ŝhore. Sa tajke dŝeczi njeje hacž ŝem hiŝcze nanajlėpje ŝarane. Zŝla Nėmŝka mėjesze hacž ŝem jenoŝ jeniczi woŝebity wuŝtaw ŝa tajke dŝeczi. Tutón njedostatk je našche ŝnutŝtowne miŝionŝtwa pohnuł, ŝwojemu wuŝtawej „Augustusbad“ pšchidŝelicž woŝebity wuŝtaw ŝa naŝpomnjenych ŝhornych. Tutnych je jich w tutnym powóŝniŝkim cŝaŝu wjaŝy hacž hdy prjedny. Sa wuhojeńŝtu kuru tajkich na wutrobu ŝhornych dŝeczi je 5 abo 6 njedŝel trėbnych. Dŝeczi ŝu ŝo tam i dobrym wuŝpėchom lėkował. Naprawy ŝu nowocŝaŝne. ŝsnadž je tomu abo tamnemu witane, tole wjedŝecž, ŝo ma teŝ ŝnutŝtowne miŝionŝtwa wuŝtaw, kotremuž móŝe ŝwoje na nėkaŝku ŝhorocž wutroby czerpjaze dŝeczo pšchepodacž, wjedŝo, ŝo budŝe tam derje ŝaŝarane. — To njedŝe je ŝdobom teŝ pohon, ŝo našche ŝnutŝtowne miŝionŝtwa dale a bóle podpjeramy. Se tym pomhamy tym, kotŝiŝ mjes nami našcheje pomozny ŝobu najbóle potrejbaja.

„Evangeliska radŝernja w praŝchenjach mandželŝtwa“ — ŝeberatungsstelle — je ŝo w Drjeŝdžanach pšchiprawila, a to w ŝhorowni macžerneho doma diałoniŝow. To je wėŝ, kotraž bywa dŝeń a nuŝniŝcha. Rutje tu ma ŝo hiŝcze wjele ŝtacž a pšchemėnicž, ŝo by to lėpje bylo a prėnja najlėpŝcha „radŝernja“ dyrbitej bycz dŝowŝy a ŝynej macž a nan. Tu je ŝo wjele ŝkomdžiko!

— **Ruŝka** pšchihotuje nowu protŝku: ŝowjetprotŝku. Kommiŝar ŝa ŝulŝke naleŝnoŝcze je nacziŝk wudŝelał. Po tutym doŝtanu dny druhe mjena, na pšch. rėła njedŝela „Leninowy dŝeń“, pónŝdžela ŝowjet-dŝeń“, wutora „Dŝeń revoluzije“ atd. Tohorunja dyrbja ŝebi mėŝaŝy druhe pomjenowanje lubicž dacž; jenoŝ februar a oktober ŝchowatej ŝwoje mjeno, ŝo by tak revoluzija i tutymaj mjenomaj njepomnjena byla. Dale pał ŝhubi njedŝela — Leninowy dŝeń — ŝwoju płacziwoŝcz jako dŝeń wotpoczowanja a njedŝelanjaja; to budŝe nėtko wutora — Dŝeń revoluzije —, ŝo by i tym ŝaŝo revoluzija woŝwjecžena byla. — Tajke pšchemėnjenje protŝki njeje niczo nowe; franŝowska revoluzija je to hiŝcze wjele dołkadniŝcho ŝpytała, ale bóryŝy podleŝala. ŝowjet-Ruŝka woŝtanje ŝnajmjeńŝcha pšchi 12 mėŝaŝach a 7 dnjach tydŝenja. — To je reformazija protŝki i ruŝkeho abo lėpje ŝowjet-ruŝkeho ŝtejniŝcžaja. ŝo ŝo i wėdomoŝtneho ŝtejniŝcžaja, woŝebje teŝ w ŝwjaŝku Ludow, reformazija protŝki pšchihotuje, wo tym ŝym tu hiŝo piŝali. Woŝebje a waŝne praŝchenje tuteje reformazije je jutrowne praŝchenje, na kotreŝ ŝym teŝ woŝebje lėtka ŝaŝo kėdŝbliwi ŝczinjeni i tym, ŝo poŝdne jutry a i tym poŝdne Palmarum ŝa našchich młodnych ŝchesczjianow pšchi konfirmaziji a ŝaŝupje do wucžby a ŝchule cŝeŝkotow cžinja. Cŝaŝ pokaŝuje, kotra protŝka pšchewahu doŝtanje.

Wiŝtowanje: K. w ŝr. ŝa Quasimodo. — ŝ. w B. ŝa Miŝ. Dom. —

ŝamołwity redaktor: ŝarał Wyrŝacž w Moŝacžizach.